

عنوان مقاله:

بررسی فعالیت گسل شمال نیشابور

محل انتشار:

مجله فیزیک زمین و فضا، دوره 37، شماره 4 (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

Morteza Fattahi - استادیار، گروه فیزیک زمین، موسسه ژئوفیزیک دانشگاه تهران، ایران

Somayeh Rostami Mehraban - دانشجوی کارشناسی ارشد ژئوفیزیک، گروه فیزیک زمین، موسسه ژئوفیزیک دانشگاه تهران، ایران

Morteza Talebian - استادیار، سازمان زمین شناسی ایران

Abbas Bahroudi - استادیار، سازمان زمین شناسی ایران،

J. Hollingsworth - محقق، دپارتمان علوم زمین،

R. Walker - استادیار، دپارتمان علوم زمین، دانشگاه آکسفورد، انگلیس

خلاصه مقاله:

فلات ایران به لحاظ زمین ساختی یکی از فعال ترین مناطق جهان است و لذا همواره در آن شاهد زلزله های با شدت کم و زیاد هستیم. بنابراین ضروری است که خطر زلزله در هنگام احداث ساختمان ها و تاسیسات برآورد شود. اولین گام اساسی در تحلیل خطر زلزله، شناسایی و به نقشه در آوردن گسل های فعال و سپس محاسبه میزان فعالیت آنها در یک ناحیه مشخص است. در این جهت ضروری است میزان متوسط سرعت لغزش (Slip-rate) هر گسل، دوره بازگشت زلزله ها و زمان آخرین زلزله هر گسل مشخص و بزرگی آن برآورد شود. نیشابور یکی از مهم ترین شهرها در شمال شرق ایران است. این شهر حداقل چهار بار با زلزله های تاریخی تخریب و بعضاً نابود شده است. این زمین لرزه ها احتمالاً ناشی از جنبش گسل های فعال بینالود، شمال نیشابور و نیشابور بوده اند. گسل های شمال نیشابور و بینالود در دامنه رشته کوه های بینالود، در شمال شهر نیشابور، قرار دارند. گسل شمال نیشابور، خط اثر (خط اثر، محل برخورد صفحه گسله با سطح زمین است که گاهی اوقات با شواهد زمین ریختی (ژئومورفیک) توصیف می شود) نسبتاً سینوسی دارد که از مشخصه های یک گسل تراستی است و هیچ مولفه امتدادلغز واضحی را نشان نمی دهد. در این مقاله، به بحث درخصوص یافته هایمان که از تحقیقات صحرایی در محلی (N ۵۸°۵۰' E ۱۸۳۶) که گسل تراستی شمال نیشابور با رودخانه ای بریده شده است، می پردازیم.

کلمات کلیدی:

درخشایی (لومینسانس) نوری، سرعت یا میزان لغزش، سن یابی، گسل شمال نیشابور، گسل فعال، نیشابور

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1806898>

